

برنامه جهانی غذا

پروژه گسترده امداد و کمک‌رسانی غذایی به‌منظور ارائه کمک غذایی و حمایت تحصیلی از پناهندگان افغان و عراقی مستقر در مهمانشهرهای جمهوری اسلامی ایران برنامه‌ریزی شده است. در حال حاضر برنامه جهانی غذا، سبد غذایی شامل آرد گندم، برنج، شکر، روغن و حبوبات را به صورت ماهیانه تا ۳۸۰،۰۰۰ نفر از پناهندگان افغان و عراقی در هجده مهمانشهر ارائه می‌دهد. تحت این پروژه حدود ۲۵۰۰ نفر از دانش آموزان دختر در مقاطع دبستان و راهنمایی و ۱۹۰ آموزگار زن به عنوان مشوق تحصیلی در ماه چهار کیلو روغن دریافت می‌نمایند. این سازمان همواره در هنگام وقوع حوادث غیر مترقبه از طریق عملیات اضطراری به امر کمک‌رسانی پرداخته‌است. در دسامبر ۲۰۰۳ زمانی که زلزله مهیبی به قدرت ۶/۳ ریشتر شهر تاریخی بم (در استان کرمان در جنوب شرقی ایران) را ویران ساخت، طی عملیات اضطراری برنامه جهانی غذا به بیش از ۱۰۰،۰۰۰ نفر از مردم نیازمندی که در بم و روستاهای اطراف آن تا شعاع ۱۶ کیلومتری زندگی می‌کردند، کمک‌های غذایی ارائه کرد. پروژه عملیات اضطراری (۱۰۳۳۲) برای مدت سه ماه برنامه‌ریزی شد که طی این مدت مددجویان توانستند به تدریج وضع زندگی خود را بازسازی و با نهادهای دیگری برای حمایت از خویش پیدا کنند.

فعالیت‌های اصلی در جمهوری اسلامی ایران

برنامه جهانی غذا

wfp.org/fa

برنامه جهانی غذا

برنامه جهانی غذا

در نوامبر/ دسامبر ۱۹۶۱، سازمان خواربار و کشاورزی ملل متحد (FAO) و مجمع عمومی سازمان ملل متحد قطع نامه مشترکی برای تأسیس برنامه جهانی غذا تصویب نمودند و مقرر گردید برنامه سه ساله آزمایشی در ژانویه ۱۹۶۳ به مرحله اجرا درآید. در حقیقت چند ماه پیش از آن، برنامه جهانی غذا اجرایی شد؛ زمانی که زلزله بوئین زهرا در ایران به وقوع پیوست، طوفان مهیبی تایلند را فراگرفت و کشور تازه استقلال یافته الجزایر پذیرای پنج میلیون پناهنده بازگشتی شد. در این برهه نیاز فوری به کمک غذایی احساس گردید و تهیه و توزیع آن به برنامه جهانی غذا محول شد. از بدو تأسیس برنامه جهانی غذا در سال ۱۹۶۳، دفتر مرکزی این سازمان در رم، ایتالیا مستقر است. برنامه جهانی غذا در کشورهای کمتر توسعه‌یافته و کم‌درآمد که قربانیان بلایای طبیعی، پناهندگان، آوارگان و نیازمندان در آنها با کمبود غذا مواجه هستند به مبارزه علیه گرسنگی می‌پردازد. برنامه جهانی غذا هرساله به طور میانگین به بیش از ۹۰ میلیون نفر در بیش از ۷۰ کشور دنیا کمک‌های غذایی می‌رساند.

اولین عملیات اضطراری برنامه جهانی غذا در ماه سپتامبر ۱۹۶۲ به قربانیان زلزله بوئین زهرا در ایران که طی آن ۱۲۰۰۰ نفر کشته شدند اختصاص داده شد. دفتر برنامه جهانی غذا برای نخستین بار در سال ۱۹۷۱ در ایران گشایش یافت و در پروژه‌های غذارسانی متعددی تا سال ۱۹۷۹ فعالیت نمود. طبق درخواست دولت جمهوری اسلامی ایران در سال ۱۹۸۷، برنامه جهانی غذا، با ارائه کمک‌های غذایی به پناهندگان افغان و سپس پناهندگان عراقی فعالیت خود را در ایران بار دیگر از سر گرفت.

پیشینه کارگزاری در ایران و جهان

برنامه جهانی غذا بازوی کمک‌رسان غذایی نظام ملل متحد است. کمک‌رسانی غذایی یکی از ابزارهایی است که امنیت غذایی را ارتقاء می‌بخشد. امنیت غذایی بدین معنی است که همه مردم همواره دسترسی به مواد غذایی مورد نیاز برای یک زندگی سالم و فعال داشته باشند. سیاست‌های حاکم بر استفاده از کمک غذایی برنامه جهانی غذا باید معطوف به ریشه‌کن کردن فقر و گرسنگی بوده و هدف نهایی کمک‌رسانی غذایی می‌بایست حذف کامل گرسنگی باشد.

اهداف استراتژیک برنامه جهانی غذا عبارت است از:

- نجات زندگی و حفظ معیشت در شرایط بحرانی؛
- پیشگیری از گرسنگی حاد و آمادگی در مقابل بلایا و اقدامات کاهش دهنده اثرات آن؛
- بازسازی و بهبود زندگی و معیشت پس از پایان درگیری‌ها، بلایای طبیعی یا تحولات؛
- کاهش گرسنگی مزمن و کمبودهای تغذیه‌ای؛
- ارتقاء توانایی کشورها در کاهش گرسنگی از طریق تفویض پروژه و خرید محلی.

همکاری با بخش خصوصی

برنامه جهانی غذا از ابتکارات نوین و ایده‌های جدید در راستای همکاری با بخش خصوصی استقبال می‌نماید. این مشارکت‌ها با همسو شدن توانایی‌های ویژه برنامه جهانی غذا به عنوان بزرگ‌ترین سازمان بشردوستانه دنیا با اهداف تخصصی برخی از برجسته‌ترین اشخاص حقیقی و حقوقی در جهان، ارزش کمک را دو چندان می‌کند. متقابلاً با حمایت از برنامه جهانی غذا، شرکت‌ها می‌توانند کارمندان، مشتریان و شرکای خود را در امور بشردوستانه سهیم نمایند.

رسالت اصلی و اولویت‌ها در ایران و جهان